

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wojciech Kociubiński (spr.)
Sędziowie:	SSA Stanisław Rączkowski SSA Andrzej Kot
Protokolant:	Anna Dziurzyńska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marii Walkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2012 r.

sprawy **M. M.**

oskarżonego z art. 58 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 59 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 245 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 23 lutego 2012 r. sygn. akt III K 212/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że stosując art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k. wymierzoną oskarżonemu M. M. w pkt I części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku, na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k., karę pozbawienia wolności obniża do 2 (dwóch) lat, stwierdzając, że rozwiązaniu uległa wymierzona temu oskarżonemu w pkt VII kara łączna 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego M. M. utrzymuje w mocy;

III. łączy wymierzone oskarżonemu M. M. kary pozbawienia wolności i na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, zaliczając na poczet tej kary okres zatrzymania M. M. i okres tymczasowego aresztowania: od dnia 30.08.2011 r. do dnia 31.08.2011 r. i od dnia 06.10.2011 r. do dnia 31.05.2012 r.;

IV. obciąża oskarżonego M. M. kosztami postępowania odwoławczego i zwalnia go od opłaty za obie instancje.

UZASADNIENIE

M. M. został oskarżony o to, że :

I. w lipcu 2011 r. w J. w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wbrew przepisom ustawy, sześciokrotnie udzielił małoletniej R. K. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w nieustalonych ilościach;

tj. o czyn z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

II. w lipcu 2011 r. w J. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił małoletniej R. K. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 0,50 grama za kwotę 30 zł;

tj. o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

III. w okresie od września 2011 r. do 2 października 2011 r. w J. w woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu wywarcia wpływu na R. K. jako świadka, groził jej pobiciem i pozbawieniem życia, celem wycofania złożonych przez nią niekorzystnych zeznań dotyczących udzielania jej substancji psychotropowych przez wymienionego;

tj. o czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Okręgowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 23 lutego 2012 r., sygn. akt: III K 212/11 orzekł:

I. Uznał oskarżonego M. M. za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w lipcu 2011 r. w J. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, tj. czynem o charakterze ciągłym, co najmniej sześciokrotnie udzielił małoletniej R. K. substancję psychotropową w postaci amfetaminy, w nieustalonych ilościach i w tym nie mniej niż jednokrotnie udzielił jej tejże amfetaminy, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ilości 0,5 g za kwotę 30 zł, tj. zbrodni z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 2 tej ustawy w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 2 tej ustawy w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności i na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści osiągniętej z popełnienia tego przestępstwa, w postaci pieniędzy - 30 złotych.

II. uznał oskarżonego M. M. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, przyjmując że groźby te wzbudziły u R. K. uzasadnioną obawę, że będą spełnione, tj. występku z art. 245 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 245 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Łącznie, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., wymierzył oskarżonemu M. M. karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet, na podstawie art. 63 § 1 k.k., okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonego od dnia 30 sierpnia 2011 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. oraz od dnia 6 października 2011 r. do dnia 23 lutego 2012 r.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd Okręgowy orzekł przepadek i zarządził zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci woreczka strunowego z zawartością suszu roślinnego; zwolnił oskarżonego M. M. od obowiązku poniesienia kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, zarzucając (cyt. dosłowny z apelacji) rażącą niewspółmierność kary, wyrażającą się w wymierzeniu bezwzględnej kary pozbawienia wolności, dotąd nie karanemu, a ponadto przyjęcie, iż oskarżony co najmniej sześciokrotnie udzielił małoletniej R. K. substancję psychotropową w postaci amfetaminy przyjmując za wiarygodne zeznania pokrzywdzonej, gdy tymczasem zeznania te były niespójne, wielokrotnie zmieniane przez R. K. w toku postępowania.

Podnosząc taki zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenie kary w granicach umożliwiających warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy osk. M. M. wprawdzie wskazuje tylko na zarzut rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności wymierzonej temu oskarżonemu za czyn przypisany mu w pkt I części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego, to jednak w uzasadnieniu kwestionuje także ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę skazania oskarżonego za ten czyn. Konkretnie chodzi o ustalenie ilości zdarzeń, w których oskarżony udzielał małoletniej R. K. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy.

Sąd Okręgowy ustalił, że oskarżony dokonał 6 takich czynów (zachowań), natomiast apelujący obrońca, odwołując się do wyjaśnień oskarżonego, twierdzi w uzasadnieniu apelacji, że oskarżonemu można przypisać jedynie dwa takie przypadki, w tym jeden działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Apelacja w tej części nie jest zasadna. Sąd Okręgowy ustalając fakty nie pomijał wyjaśnień oskarżonego do których odwołuje się apelujący obrońca i szczegółowo wyjaśnienia te ocenił, odmawiając im wiary. Sąd Okręgowy zasadnie przyjął w tej mierze za wiarygodne stanowcze i konsekwentne zeznania pokrzywdzonej, które znajdują pośrednie wsparcie w innych, przekonujących dowodach. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wykazano rację takiego stanowiska, z uwzględnieniem wszystkich przeprowadzonych dowodów i wynikających z nich okoliczności. Apelacja obrońcy poza zakwestionowaniem przyjętych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych i ogólnikowym wskazaniem na odmienne wyjaśnienia oskarżonego, nie przedstawia żadnego konkretnego argumentu, który pozwoliłby ustaleniom tym zarzucić dowolność. W świetle powyższego należy uznać, że Sąd Okręgowy, uznając zeznania pokrzywdzonej za wiarygodne, nie naruszył art. 7 k.p.k., co wyklucza możliwość podważenia ustaleń faktycznych tego Sądu, poczynionych prawidłowo na podstawie zeznań pokrzywdzonej.

Na częściowe uwzględnienie zasługiwał natomiast zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu.

Zważywszy, że karę za przypisany oskarżonemu w pkt I czyn wyznacza sankcja zawarta w art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a zachowanie oskarżonego wypełniające znamiona zbrodni określonej w tym przepisie ograniczało się do jednokrotnego przekazania pokrzywdzonej 0,5g amfetaminy, należy uznać, że nawet najniższa kara z tej sankcji przedstawia się jako rażąco surowa. Biorąc pod uwagę tylko to zachowanie, czyn oskarżonego podlegałby niewątpliwie kwalifikacji jako wypadek mniejszej wagi. Uwzględniając zatem powyższe oraz dalsze przestępcze zachowania oskarżonego, już kwalifikowane z art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd Apelacyjny uznał, że właściwą karą dla oskarżonego jest kara 2 lat pozbawienia wolności. W takiej tej wysokości należało określić karę łączną.

Nie zasługiwał natomiast na uwzględnienie wniosku apelacji o warunkowe zawieszenie wykonania tak określonej kary. Orzeczenie takie wyklucza wzgląd na stopień społecznej szkodliwości czynu oraz stopień winy oskarżonego, a także prawidłowo ocenione przez Sąd Okręgowy okoliczności charakteryzujące oskarżonego, jako sprawcę. Na szczególne podkreślenie zasługuje to, że oskarżony nie tylko udzielał małoletniej narkotyku, ale także zachęcał ją do jego zażywania, stwarzając w ten sposób realne niebezpieczeństwo uzależnienia się małoletniej i godził w jej zdrowie, co najlepiej uwidocznili fakt, że po zażyciu narkotyku u oskarżonego małoletnia trafiła do szpitala z objawami przedawkowania.

Mając to wszystko na uwadze wyrokowano jak na wstępie. Oskarżonego zwolniono od opłaty za obie instancje, kierując się motywami, które zadecydowały o zwolnieniu oskarżonego przez Sąd Okręgowy od całości kosztów procesu za pierwszą instancję.